

нечестни сдѣлки оставаше за смѣтка на управниците, а благото — за хитреците. Въ последните дни се яви една опасност. Но дейността на Струмски и другарите му още не бѣше широко известна. Тя се организираше точно когато Здравевци постигаха целите си.

Тоя день Славъ тъкмо очакваше новината, че е паднало правителството и се е образувало друго съ Здравева. Редакционният репортеръ му съобщи новина, отъ която се виждаше, че силите на неговата група действуватъ. Той трѣбваше да бжде въ възторгъ отъ тая мрачна деятелност, която не се спираше предъ нищо, защото това пълнѣше и неговата кошница. Но въ тоя човѣкъ, по крачеца на душата му, бѣ останала следа отъ съвѣсть, като незрѣлъ туберкулозенъ бацилъ, който прави лицето розово, поставя подъ очите сѣнки, за да подмамва хитро чуждата снизходителностъ.

Той не можа да запише новината, но тя го разтревожи. Въ сърцето му се събуди мжка, ако това не бѣше ядъ, че е станало нѣщо, което не е желателъ. Репортерътъ му съобщи, че тая сутринъ, доста рано, Ася Струмски, като вървѣлъ по една улица съ стария художникъ Ведровъ, билъ застрелянъ отъ неизвестенъ човѣкъ. Нѣкои минувачи свидетелствували, че всѣщностъ нападателътъ не билъ самъ. Наблизо чакали други двама, които тръгнали съ убиеца. До падналия останалъ само художникътъ, който обезумѣлъ отъ скръбъ дигналъ ръце надъ мъртвия си другаръ и извикалъ :